

1. И вспомнил Бог о Ное, и о всех зверях, и о всех скотах, (и о всех птицах, и о всех гадах пресмыкающихся,) бывших с ним в ковчеге; и навел Бог ветер на землю, и воды остановились.

УПО: І згадав Бог про Ноя, і про кожну звірину та про всяку худобу, що були з ним у ковчезі. І Бог навів вітра на землю, і вода заспокоїлась.

KJV: And God remembered Noah, and every living thing, and all the cattle that was with him in the ark: and God made a wind to pass over the earth, and the waters assuaged;

2. И закрылись источники бездны и окна небесные, и перестал дождь с неба.

УПО: І закрились джерела безодні та небесні розтвори, і дощ з неба спинився.

KJV: The fountains also of the deep and the windows of heaven were stopped, and the rain from heaven was restrained;

3. Вода же постепенно возвращалась с земли, и стала убывать вода по окончании ста пятидесяти дней.

УПО: І верталась вода з-над землі, верталась постійно. І стала вода спадати по ста й п'ятидесяти днях.

KJV: And the waters returned from off the earth continually: and after the end of the hundred and fifty days the waters were abated.

4. И остановился ковчег в седьмом месяце, в семнадцатый день месяца, на горах Араратских.

УПО: А сьомого місяця, на сімнадцятий день місяця ковчег спинився на горах Араратських.

KJV: And the ark rested in the seventh month, on the seventeenth day of the month, upon the mountains of Ararat.

5. Вода постоянно убывала до десятого месяца; в первый день десятого месяца показались верхи гор.

УПО: І постійно вода спадала аж до десятого місяця. А першого дня десятого місяця завиднілися гірські вершки.

KJV: And the waters decreased continually until the tenth month: in the tenth month, on the first day of the month, were the tops of the mountains seen.

6. По прошествии сорока дней Ной открыл сделанное им окно ковчега

УПО: І сталося по сорока днях, Ной відчинив вікно ковчегу, що його він зробив.

KJV: And it came to pass at the end of forty days, that Noah opened the window of the ark which he had made:

7. и выпустил ворона, который, вылетев, отлетал и прилетал, пока осушилась земля от воды.

УПО: І вислав він крука. І літав той туди та назад, аж поки не висохла вода з-над землі.

KJV: And he sent forth a raven, which went forth to and fro, until the waters were dried up from off the earth.

8. Потом выпустил от себя голубя, чтобы видеть, сошла ли вода с лица земли,

УПО: І послав він від себе голубку, щоб побачити, чи не спала вода з-над землі.

KJV: Also he sent forth a dove from him, to see if the waters were abated from off the face of the ground;

9. но голубь не нашел места покоя для ног своих и возвратился к нему в ковчег, ибо вода была еще на поверхности всей земли; и он простер руку свою, и взял его, и принял к себе в ковчег.

УПО: Та не знайшла та голубка місця спочинку для стопи своєї ноги, і вернулась до нього до ковчегу, бо стояла вода на поверхні всієї землі. І вистромив руку, і взяв він її, та й до себе в ковчег упустив її.

KJV: But the dove found no rest for the sole of her foot, and she returned unto him into the ark, for the waters were on the face of the whole earth: then he put forth his hand, and took her, and pulled her in unto him into the ark.

10. И помедлил еще семь дней других и опять выпустил голубя из ковчега.

УПО: І він зачекав іще других сім день, і знову з ковчегу голубку послав.

KJV: And he stayed yet other seven days; and again he sent forth the dove out of the ark;

11. Голубь возвратился к нему в вечернее время, и вот, свежий масличный лист во рту у него, и Ной узнал, что вода сошла с земли.

УПО: І голубка вернулась до нього вечірнього часу, і ось у неї в дзюбку лист оливковий зірваний. І довідався Ной, що спала вода з-над землі.

KJV: And the dove came in to him in the evening; and, lo, in her mouth was an olive leaf plucked off: so Noah knew that the waters were abated from off the earth.

12. Он помедлил еще семь дней других и выпустил голубя; и он уже не возвратился к нему.

УПО: І він зачекав іще других сім день, і голубку послав. І вже більше до нього вона не вернулась.

KJV: And he stayed yet other seven days; and sent forth the dove; which returned not again unto him any more.

13. Шестьсот первого года к первому [дню] первого месяца иссякла вода на земле; и открыл Ной кровлю ковчега и посмотрел, и вот, обсохла поверхность земли.

УПО: І сталося, року шістсотого й першого, місяця першого, першого дня місяця висохла вода з-над землі. І Ной зняв даха ковчегу й побачив: аж ось висохла поверхня землі!

KJV: And it came to pass in the six hundredth and first year, in the first month, the first day of the month, the waters were dried up from off the earth: and Noah removed the covering of the ark, and looked, and, behold, the face of the ground was dry.

14. И во втором месяце, к двадцать седьмому дню месяца, земля высохла.

УПО: А місяця другого, двадцятого й сьомого дня місяця висохла земля.

KJV: And in the second month, on the seven and twentieth day of the month, was the earth dried.

15. И сказал Бог Ною:

УПО: І промовив Ноеві Господь, кажучи:

KJV: And God spake unto Noah, saying,

16. выйди из ковчега ты и жена твоя, и сыновья твои, и жены сынов твоих с тобою;

УПО: Вийди з ковчегу ти, а з тобою жінка твоя, і сини твої, і невістки твої.

KJV: Go forth of the ark, thou, and thy wife, and thy sons, and thy sons' wives with thee.

17. выведи с собою всех животных, которые с тобою, от всякой плоти, из птиц, и скотов, и всех гадов, пресмыкающихся по земле: пусть разойдутся они по земле, и пусть плодятся и размножаются на земле.

УПО: Кожну звірину, що з тобою вона, від кожного тіла з-посеред птаства, і з-посеред скотини, і з-посеред усіх плазунів, що плазують по землі, повиводь із собою. І хай рояться вони на землі, і нехай на землі вони плодяться та розмножуються.

KJV: Bring forth with thee every living thing that is with thee, of all flesh, both of fowl, and of cattle, and of every creeping thing that creepeth upon the earth; that they may breed abundantly

in the earth, and be fruitful, and multiply upon the earth.

18. И вышел Ной и сыновья его, и жена его, и жены сынов его с ним;

УПО: І вийшов Ной, а з ним сини його, і жінка його, і невістки його.

KJV: And Noah went forth, and his sons, and his wife, and his sons' wives with him:

19. все звери, и все гады, и все птицы, все движущееся по земле, по родам своим, вышли из ковчега.

УПО: Кожна звірина, кожен плазун, усе птаство, усе, що рухається на землі, за родами їхніми вийшли з ковчегу вони.

KJV: Every beast, every creeping thing, and every fowl, and whatsoever creepeth upon the earth, after their kinds, went forth out of the ark.

20. И устроил Ной жертвенник Господу; и взял из всякого скота чистого и из всех птиц чистых и принес во всесожжение на жертвеннике.

УПО: І збудував Ной жертівника Господеві. І взяв він із кожної чистої худоби й з кожного чистого птаства, і приніс на жертівнику цілопалення.

KJV: And Noah builded an altar unto the LORD; and took of every clean beast, and of every clean fowl, and offered burnt offerings on the altar.

21. И обонял Господь приятное благоухание, и сказал Господь в сердце Своем: не буду больше проклинать землю за человека, потому что помышление сердца человеческого--зло от юности его; и не буду больше поражать всего живущего, как Я сделал:

УПО: І почув Господь пахощі любі, і в серці Своєму промовив: Я вже більше не буду землі проклинати за людину, бо нахил людського серця лихий від віку його молодого. І вже більше не вбиватиму всього живого, як то Я вчинив був.

KJV: And the LORD smelled a sweet savor; and the LORD said in his heart, I will not again curse the ground any more for man's sake; for the imagination of man's heart is evil from his youth; neither will I again smite any more every thing living, as I have done.

22. впредь во все дни земли сеяние и жатва, холод и зной, лето и зима, день и ночь не прекратятся.

УПО: Надалі, по всі дні землі, сівба та жнива, і холоднеча та спека, і літо й зима, і день та ніч не припиняться!

KJV: While the earth remaineth, seedtime and harvest, and cold and heat, and summer and

winter, and day and night shall not cease.